

Samling af Afgørelser

Sag C-570/13

Karoline Gruber
mod

Unabhängiger Verwaltungssenat für Kärnten m.fl.

(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof)

»Præjudiciel forelæggelse — miljø — direktiv 2011/92/EU — vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet — opførelse af et indkøbscenter — bindende virkning af en administrativ afgørelse om ikke at foretage en vurdering af indvirkningen — ingen offentlig deltagelse«

Sammendrag – Domstolens dom (Femte Afdeling) af 16. april 2015

Miljø — vurdering af visse projekters indvirkning på miljøet — direktiv 2011/92 — søgsmålsret for medlemmer af den berørte offentlighed — national lovgivning, som udelader naboer, der er en del af den berørte offentlighed, fra denne ret — ikke tilladt

(Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92, art. 1, stk. 2, og art. 11, stk. 1)

Artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, i henhold til hvilken en administrativ afgørelse, hvori det fastslås, at det er ufornuddent at foretage en vurdering af indvirkningerne på miljøet af et projekt, har bindende virkning i forhold til naboerne, som ikke har søgsmålsret til prøvelse af den nævnte administrative afgørelse, forudsat at disse naboer, der er omfattet af »den berørte offentlighed« som omhandlet i dette direktivs artikel 1, stk. 2, opfylder de kriterier, der er fastsat i national ret hvad angår »tilstrækkelig interesse« eller »krænkelse af en rettighed«. Det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve, om denne betingelse er opfyldt i den for denne ret verserende sag. I bekræftende fald skal den fastslå, at en administrativ afgørelse om ikke at foretage en sådan vurdering ikke har bindende virkning i forhold til de nævnte naboer.

Selv om medlemsstaterne nemlig råder over et vidt skøn med hensyn til at fastsætte, hvad der skal forstås ved »tilstrækkelig interesse« eller »krænkelse af en rettighed«, er nævnte skøn begrænset af overholdelsen af målet om at sikre den berørte offentlighed vid adgang til klage og domstolsprøvelse. I denne forbindelse gælder, at selv om det er tilladt den nationale lovgiver bl.a. at begrænse de rettigheder, hvis tilsidesættelse kan påberåbes af en borger i forbindelse med et søgsmål til prøvelse af en af disse handlinger, afgørelser eller undladelser, der er omfattet af artikel 11 i direktiv 2011/92, til kun at omfatte offentlige subjektive rettigheder, dvs. individuelle rettigheder, der ifølge national ret kan kvalificeres som en offentlig subjektiv rettighed, kan bestemmelserne i denne artikel vedrørende søgsmålsrettigheder for medlemmer af den berørte offentlighed, der er berørt af afgørelser, handlinger eller undladelser, der er omfattet af dette direktivs anvendelsesområde, ikke fortolkes indskrænkende.

Følgelig er en national lovgivning, der begrænser søgsmålsretten til prøvelse af afgørelser om konstatering af nødvendigheden af at foretage en VVM-undersøgelse for et projekt alene til projektansøgere, medvirkende myndigheder, Umweltanwalt og den pågældende kommune, med udeladelse af et stort antal borgere, herunder bl.a. naboer, der eventuelt kan opfylde betingelserne i nævnte artikel 11, stk. 1, uforenelig med direktiv 2011/92.

(jf. præmis 38-40, 42, 43 og 51 samt domskonkl.)